

Toen hij twintig was hoorde Arno Cuppen (1955) iemand praten over Santiago de Compostella. Hij vergat het nooit meer, de magische klank van die plaatsnaam, de bijzondere verhalen over een pelgrimstocht. Toch zou het bijna een kwart eeuw duren voor hij zelf op weg ging, in die typische *midlife*-periode van het leven: 'Ik was cynisch geworden van mijn werk in de ambtenarij. Ik wist dat ik zo niet verder wilde.' Hij nam een sabbatical en liep in drie en een halve maand van Arnhem naar Santiago.

'Lange tijd was ik alleen op mijn werk gefocust geweest. Mijn pelgrimstocht bracht het religieuze weer op mijn pad. Vooral toen ik aankwam in het Franse plaatsje Vézelay en de eeuwenoude basiliek binnenging. Een bijbel in steen, zo prachtig! De broeders en zusters van Jeruzalem zongen net de getijdengezangen. Het was een magisch moment: alsof er een tipje van de sluier van een andere werkelijkheid werd opgelicht. Even kon ik achter het dagelijkse gedoe kijken, voorbij het cynisme, het materialisme, de competitiedrang. Ik kwam weer in contact met een positief verhaal.'

Het leven van Arno Cuppen is sindsdien ingrijpend veranderd. Hij nam ontslag en begon met zijn vrouw een pelgrimsherberg. Eerst vlakbij de Pyreneeën, later op een steenworp afstand van Vézelay, waar zijn innerlijke reis ooit begon. 'Vézelay is niet alleen een halte op weg naar Santiago, maar van oudsher zelf ook een pelgrimsplaats. Die plek heeft voor mij nog steeds een enorme betekenis. Mijn vrouw en ik hebben een 'Tour de Vézelay' uitgezet, een pelgrimstocht van 140 kilometer, met als begin- en eindpunt de 'eeuwige heuvel' met daarop de basiliek. Zo hoop ik anderen deelgenoot te maken van het gevoel dat je even door het grote mysterie wordt aangeraakt.'

Meer weten? espritduchemin.org

Arno Cuppen:
'Ik kwam weer
in contact met
een positief
verhaal'

